

РЕШЕНИЕ

№ 847

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Д СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвана Гълъбова

Членове: Темислав М. Димитров
Яна Ем. Владимирова

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20221100504512 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивна жалба на „Софийска вода“ АД срещу решение № 3624/09.11.2021 г. по гр.д. № 27732/2021 г. по описа на СРС, 56 състав, с което са отхвърлени исковете са жалбоподателя срещу С. А. В. за признаване за установено, че на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД последният дължи сумите, както следва: 3264,37 лв., представляваща стойността на водоснабдителни услуги за периода от 03.08.2013 г. до 20.06.2020 г., кл. № 2800038126, открит за следния обект – ап. 49, намиращ се в гр. София, ж.к. ****, ведно със законната лихва, считано от 10.09.2020 г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването; 868,85 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 03.09.2013 г. до 20.06.2020 г.

Жалбоподателят „Софийска вода“ АД, твърди, че решението е неправилно. Поддържа, че в процесния период собственик на имота е била Е.Г.К. – наследодател на ответника С. А. В., поради което ответникът следва да отговаря за задължението за заплащане на цената на потребената водоснабдителна услуга в имота. Ето защо, моли

решението да бъде отменено и исковете да бъдат уважени. Претендира разносните по производството.

Ответникът по жалбата С. А. В. оспорва жалбата и моли решението на Софийски районен съд да бъде потвърдено. Претендира разносните по производството пред въззивната инстанция.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от „Софийска вода“ АД с обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД за установяване дължимостта на сумите, както следва: 3264,37 лв., представляваща стойността на водоснабдителни услуги за периода от 03.08.2013 г. до 20.06.2020 г., кл. № 2800038126, открит за следния обект – ап. 49, намиращ се в гр. София, ж.к. ****, ведно със законната лихва, считано от 10.09.2020 г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването; 868,85 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 03.09.2013 г. до 20.06.2020 г., за които в производството по ч.гр.д. № 43726/2020 г. по описа на СРС, 177 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 25.09.2020 г. срещу Е.Г.К. - наследодател на ответника.

Ищецът – „Софийска вода“ АД, твърди, че е бил в облигационно отношение с наследодателя на ответника, по силата на което му е предоставял водоснабдителни услуги за кл. № 2800038126, открит за следния обект – ап. 49, намиращ се в гр. София, ж.к. ****. Сочи, че наследодателят на ответника не е заплатил в определения в общите условия срок стойността на доставените му услуги, поради което ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу Е.Г.К. - наследодател на ответника, за сумите, както следва: 3264,37 лв., представляваща стойността на водоснабдителни услуги за периода от 03.08.2013 г. до 20.06.2020 г., кл. № 2800038126, открит за следния обект – ап. 49, намиращ се в гр. София, ж.к. ****, ведно със законната лихва, считано от 10.09.2020 г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването; 868,85 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 03.09.2013 г. до 20.06.2020 г. Е.Г.К. е починала сред подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, поради което ответникът С. А. В., в качеството на неин единствен наследник, е конституиран като длъжник. Последният е подал възражение срещу издадената заповед за изпълнение, поради което съдът е дал указания за предявяване на искове по чл. 422 ГПК. В изпълнение на дадените указания ищецът е предявил искове по чл. 422, ал. 1 ГПК за установяване дължимостта на сумите, за които в производството по ч.гр.д. №

43726/2020 г. по описа на СРС, 177 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 25.09.2020 г. Претендира разносните по производството.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД:

За основателност на иска в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване е да докаже: съществуване на облигационно отношение между страните за процесния период по силата на договор за предоставяне на водоснабдителни услуги за кл. № 2800038126; че за периода от 03.08.2013 г. до 20.06.2020 г. е доставил реално в имота водоснабдителни услуги с цена, възлизаща на претендираната в настоящото производство сума.

В тежест на ответника и при доказване на посочените обстоятелства е да докаже погасяването на дълга.

Съгласно представената справка от Агенцията по вписванията, имотът е придобит от Е.Г.К. и Н.А.Г. през 2000 г. Видно от приложената по заповедното производство справка от НБДН, Н.А.Г. е починала, като Е.Г.К. е нейна единствена дъщеря. Следователно, по делото се установява, че собственик на имота е била Е.Г.К. – по договор за покупко-продажба и по наследствено правоприемство.

Имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България и се състои от партидите на отделните имоти. Съгласно [чл. 80 ЗКИР](#) актът се вписва ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а на основание [чл. 82, ал. 1 ЗКИР](#) съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. Следователно, представената справка, достоверността на данните от която не е оспорена от ответника, е годна да установи притежанието на вещно право. Отразените в справката факти не са оспорени от ответника (твърдението, че е негодно доказателство не е равнозначно на оспорване на вписаните в нея данни), нито е проведено насрещно доказване, че през процесния период наследодателят му не е бил собственик на процесния имот.

На основание §. 1, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги потребители на водоснабдителни и канализационни услуги са юридически или физически лица - собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят водоснабдителните и канализационни услуги. Следователно, по силата на закона наследодателят на

ответника, като собственик на ап. 49, намиращ се в гр. София, ж.к. ****, се явява потребител на водоснабдителните и канализационни услуги, предоставяни в посочения имот.

Следва да се установи дали ищецът е изпълнил задължението си да достави реално на ответника водоснабдителни и канализационни услуги за процесния период с цена, възлизаща на претендираната стойност.

От заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза пред първата инстанция, което се възприема изцяло, се установява, че ищецът е предоставил водоснабдителни и канализационни услуги в процесния имот - както следва: 1683,94 куб.м., от който – 1641 куб.м. в имота, 42,94 куб.м. за общи нужди, като стойността им възлиза на 3264,37 лв. Посоченото обстоятелство се доказва и от приетата пред районния съд съдебно-счетоводна експертиза, съгласно която с оглед счетоводните записвания на ищеца дължимата цена за предоставени водоснабдителни услуги за периода от 03.08.2013 г. до 20.06.2020 г. в процесния имот възлиза на сумата в размер на 3264,37 лв.

По възражението за давност, релевирано в срока за отговор на исковата молба:

Потребителите на водоснабдителни услуги заплащат цената им на месечни вноски. Задължението на потребителите за заплащане месечно на цената на използваните водоснабдителни услуги представлява задължение за периодично плащане по смисъла на чл. 111 б. "в" ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време (месец) однородни задължения, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени в общите условия интервали от време. В този смисъл са задължителните за съда указания, дадени с Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г., постановено по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ОСГК и ОСТК на ВКС. За приложението на специалната погасителна давност не е необходимо плащанията да са еднакви по размер. Следователно и вземанията на „Софийска вода“ АД към потребителите се погасяват с изтичане на 3-годишен давностен срок. Тригодишният срок, посочен в чл. 111 б. "в" ЗЗД, с изтичане на който вземанията на „Софийска вода“ АД се погасяват, започва да тече от деня, в който всяко едно месечно вземане е станало изискуемо – чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Както беше посочено, това вземане е срочно, като плащането на месечните суми се извършва след изтичане на 30-дневен срок от издаването на фактурата за съответния месец, което обстоятелство не се оспорва от ответника. С оглед на това и предвид датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК, от който момент се счита, че е предявена исковата молба по чл. 422, ал. 1 ГПК, с подаването на която давностният срок е прекъснат - 10.09.2020 г., то в случая задължението за главница за периода от 03.08.2013 г. до 09.09.2017 г. се явява погасено по давност. Ответникът дължи цена за водоснабдителни услуги за периода от 10.09.2017 г. до 20.06.2020 г., която възлиза на

сумата в размер на 1577,67 лв.

Следователно, решението на първоинстанционния съд в частта, с която искът за главница е отхвърлен до сумата в размер на 1577,67 лв. и за периода от 10.09.2017 г. до 20.06.2020 г. следва да се отмени, като искът с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД следва да се уважи за сумата в размер на 1577,67 лв., представляваща стойността на водоснабдителни услуги за периода от 10.09.2017 г. до 20.06.2020 г., кл. № 2800038126, ведно със законната лихва, считано от 10.09.2020 г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването.

В частта, с която искът за главница е отхвърлен за разликата над 1577,67 лв. до пълния предявен размер от 3264,37 лв. и за периода от 03.08.2013 г. до 09.09.2017 г., първоинстанционното решение следва да се потвърди, тъй като посоченото задължение е погасено по давност.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД:

За основателност на иска следва да се установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава – в случая – изтичането на срока за плащане на задълженията по договора за топлинни услуги, определен в общите условия.

В тежест на ответника и при доказване на горните обстоятелства е да докаже погасяването на дълга на падежа.

Съдът достигна до фактически и правни изводи за наличието на главен дълг, представляващ дължимо и непогасено задължение по договор за предоставяне на водоснабдителни услуги в размер на 1577,67 лв. за периода от 10.09.2017 г. до 20.06.2020 г., кл. № 2800038126.

Вземането на ищеца за получаване на цената за потребената водоснабдителна услуга е срочно, като ответникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от 09.10.2017 г. (30 дни след издаване на фактура № 75466115/08.09.2017 г., сумата по която е изискуема, считано от 09.10.2017 г.) до 20.06.2020 г., което съгласно съдебно-счетоводната експертиза възлиза на сумата в размер на 677,40 лв.

Следователно, решението на първоинстанционния съд в частта, с която искът за лихва е отхвърлен до сумата в размер на 677,40 лв. и за периода от 09.10.2017 г. до 20.06.2020 г. следва да се отмени, като искът с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. 86 ЗЗД следва да се уважи за сумата в размер на 677,40 лв., представляваща лихва за забава за периода от 09.10.2017 г. до 20.06.2020 г. върху главницата в размер на 1577,67 лв. за периода от 10.09.2017 г. до 20.06.2020 г.

В частта, с която искът за лихва е отхвърлен за разликата над 677,40 лв. до пълния предявен размер от 868,85 лв. и за периода от 03.09.2013 г. до 08.10.2017 г.,

първоинстанционното решение следва да се потвърди.

Първоинстанционното решение следва да бъде отменено и в частта, с която са присъдени разноси в полза на ответника за разликата над сумата в размер на 204,48 лв. до сумата в размер на 450 лв.

По разностите:

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдите разноси, както следва: сумата в размер на 453,16 лв. – разноси за първоинстанционното производство, 76,38 лв. – разноси за въззивното производство.

В полза на ответника по жалбата следва да се присъдят разноси в размер на 90,88 лв. за въззивното производство.

Страните следва да бъдат осъдени да заплатят в полза на СГС държавна такса, както следва – жалбоподателят още 22,85 лв., а ответникът по жалбата още 27,44 лв., тъй като държавната такса за възивно обжалване е в размер на 90,29 лв., а жалбоподателят е платил 40 лв.

На основание чл. 280, ал. 3 ГПК настоящото решение не подлежи на обжалване.
Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3624/09.11.2021 г. по гр.д. № 27732/2021 г. по описа на СРС, 56 състав, в частта, с която са отхвърлени исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД, предявени от „Софийска вода“ АД, ЕИК ****, срещу С. А. В., ЕГН *****, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите, както следва: сумата в размер на 1577,67 лв., представляваща стойността на водоснабдителни услуги за периода от 10.09.2017 г. до 20.06.2020 г., кл. № 2800038126, открит за следния обект – ап. 49, намиращ се в гр. София, ж.к. ****, ведно със законната лихва, считано от 10.09.2020 г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването; сумата в размер на 677,40 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 09.10.2017 г. до 20.06.2020 г., както и в частта, с която в полза на ответника С. А. В., ЕГН ***** са присъдени разноси над сумата в размер на 204,48 лв. до сумата в размер на 450 лв., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Софийска вода“ АД, ЕИК ****, срещу С. А. В., ЕГН *****, искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД, че С. А. В. дължи на „Софийска вода“ АД сумите, както следва: сумата в размер на 1577,67 лв.,

представляваща стойността на водоснабдителни услуги за периода от 10.09.2017 г. до 20.06.2020 г., кл. № 2800038126, открит за следния обект – ап. 49, намиращ се в гр. София, ж.к. ****, ведно със законната лихва, считано от 10.09.2020 г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до погасяването; сумата в размер на 677,40 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 09.10.2017 г. до 20.06.2020 г.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 3624/09.11.2021 г. по гр.д. № 27732/2021 г. по описа на СРС, 56 състав, в частта, с която са отхвърлени исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД, предявени от „Софийска вода“ АД, ЕИК ****, срещу С. А. В., ЕГН *****, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите, както следва: главница за разликата над 1577,67 лв. до пълния предявен размер от 3264,37 лв. и за периода от 03.08.2013 г. до 09.09.2017 г. - поради погасяване по давност; мораторна лихва за разликата над 677,40 лв. до пълния предявен размер от 868,85 лв. и за периода от 03.09.2013 г. до 08.10.2017 г. - поради погасяване по давност, както и в частта, с която в полза на ответника С. А. В. са присъдени разноси до сумата в размер на 204,48 лв.

ОСЪЖДА С. А. В., ЕГН *****, да заплати на „Софийска вода“ АД, ЕИК ****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 453,16 лв. – разноси за първоинстанционното производство, както и сумата в размер на 76,38 лв. – разноси за въззивното производство.

ОСЪЖДА „Софийска вода“ АД, ЕИК ****, да заплати в полза на С. А. В., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 90,88 лв. – разноси за въззивното производство.

ОСЪЖДА „Софийска вода“ АД, ЕИК **** да заплати в полза на Софийски градски съд сумата в размер на 22,85 лв. – държавна такса.

ОСЪЖДА С. А. В., ЕГН ***** да заплати в полза на Софийски градски съд сумата в размер на 27,44 лв. – държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____